

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน พ.ศ.

(สงวนลิขสิทธิ์ ตามกฎหมาย)

สมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย)

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ การบังคับใช้กฎหมาย

(๑) **วันใช้บังคับ** (มาตรา ๒) ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(๒) **บทนิยาม** (มาตรา ๓) กำหนดบทนิยามที่สำคัญ เช่น คำว่า “การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” “การให้บริการด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” “ทรัพย์สิน”

(๓) **ผู้รักษาการตามกฎหมาย** (มาตรา ๔) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้มีหน้าที่และอำนาจออกประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ หมวด ๑ สภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๗)

กำหนดให้สภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน โดยมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญคือการออกใบอนุญาต และการควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ทั้งนี้ สภาวิชาชีพอาจได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน และอาจมีรายได้จากการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ อันได้แก่ ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพ ตลอดจนดอกผลของเงินและทรัพย์สินข้างต้น

๑.๓ หมวด ๒ สมาชิกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๗)

สมาชิกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินแบ่งได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ สมาชิกสมทบ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามสิทธิและหน้าที่ รวมถึงการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกแต่ละประเภทไว้

นอกจากนี้ ได้กำหนดประเภทของการประชุมใหญ่สภาวิชาชีพและการขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญโดยสมาชิกสามัญ รวมถึงวิธีการประชุมและองค์ประชุมของการประชุมใหญ่สภาวิชาชีพ

๑.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๔)

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน โดยมีนายกสภาวิชาชีพซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ เป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการซึ่งเป็นตัวแทนจากสมาชิกสามัญ และเลขาธิการสภาวิชาชีพ โดยมีหน้าที่และอำนาจในการ (๑) บริหารกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) กระทำกิจการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาวิชาชีพ (๓) เสนอร่างข้อบังคับในกิจการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพ (๔) จัดให้มีการประชุมใหญ่ (๕) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ และ (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพมอบหมายได้ โดยมีการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และหลักเกณฑ์การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาชีพฯ ไว้ด้วย

(๒) กำหนดให้สมาชิกสามัญสามารถเสนอร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพได้ และกำหนดให้วิธีการเสนอและการพิจารณาร่างข้อบังคับ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการวิชาชีพของแต่ละด้าน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพกำหนด เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินด้านต่าง ๆ

๑.๕ หมวด ๔ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๒๙ ถึงมาตรา ๓๒)

กำหนดให้มีคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ประกอบด้วยกรรมการผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และกรรมการซึ่งมาจากหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ทำหน้าที่กำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการประเมินมูลค่าทรัพย์สินและกฎหมายอื่น

๑.๖ หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๔๒)

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะต้องเป็น “ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต” ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพ และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต โดยใบอนุญาตมีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต สำหรับการขอรับใบอนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ

(๒) กำหนดให้นิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพตามเงื่อนไขที่กำหนด

(๓) ห้ามการใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า “ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต” หรือใช้อักษรย่อ ประกอบกับชื่อตัวหรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน การแสดงด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต

๑.๗ หมวด ๖ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๕๕)

(๑) กำหนดให้สภาวิชาชีพมีหน้าที่ต้องจัดทำจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยต้องประกอบด้วยข้อกำหนดขั้นพื้นฐาน เช่น การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ

(๒) กำหนดโทษการประพตติผิดจรรยาบรรณ ได้แก่ ตักเตือนเป็นหนังสือ ภาคทัณฑ์
พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยกรรมการจำนวนไม่น้อย
กว่า ๙ คน แต่ไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่
สภาวิชาชีพ จากสมาชิกสามัญผู้ซึ่งมีความเที่ยงธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และจะต้อง
เป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อบังคับ โดยไม่เคย
ถูกลงโทษฐานประพตติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และต้องไม่ดำรงตำแหน่ง
นายกสภาวิชาชีพ หรือเป็นกรรมการหรือนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ กรรมการจรรยาบรรณ
มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน
สองวาระไม่ได้

๑.๘ หมวด ๗ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (มาตรา ๕๖ ถึงมาตรา ๖๒)

กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ และประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงาน
ของรัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้
ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือผู้สอนวิชาการประเมินมูลค่า
ทรัพย์สินในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒ คน และด้านกฎหมายอีกจำนวน ๒ คน
เพื่อกำกับดูแลการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
สภาวิชาชีพ และพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษ

๑.๙ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๖๘)

(๑) กำหนดโทษอาญากรณีประกอบวิชาชีพโดยมิได้รับอนุญาต หรือประกอบ
วิชาชีพในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือเป็นผู้ซึ่งมิได้รับอนุญาตแต่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพ

(๒) กำหนดโทษสำหรับนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการด้านการประเมิน
มูลค่าทรัพย์สินโดยไม่ได้จดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพ

(๓) กำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือ
คณะอนุกรรมการ และคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแล

๑.๑๐ บทเฉพาะกาล (มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๗)

(๑) กำหนดรองรับผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคม
วิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินชั่วคราวใน
ระหว่างที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่เข้ารับหน้าที่

(๓) กำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินชั่วคราวจนกว่าจะมีการออกข้อบังคับสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดรองรับระเบียบหลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดเดิมเป็นการชั่วคราว

(๔) กำหนดให้มีมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินชั่วคราวในระหว่างที่ยังไม่มีมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดรองรับสถานะของนิติบุคคลที่ได้รับความเห็นชอบเป็นบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยต้องยื่นขอจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องจัดให้มีหลักประกันตามกฎหมายกำหนด

(๖) กำหนดให้การสอบสวนและการพิจารณาเรื่องจรรยาบรรณ การสอบวัดความรู้ทางวิชาชีพ และการพิจารณาคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ที่ค้างการดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจนกว่าจะเสร็จสิ้น

๑.๑๑ อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม จำนวน ๘ รายการ เป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอัตราค่าธรรมเนียมนี้เป็นอัตราสูงสุดที่สามารถเรียกเก็บได้ ส่วนอัตราที่เรียกเก็บจริงจะเป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด ซึ่งต้องประกาศปรับอัตราค่าธรรมเนียมทุกสามปี ตามอัตราเงินเฟ้อที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศ ทั้งนี้ หากค่าธรรมเนียมที่ปรับตามอัตราเงินเฟ้อดังกล่าวสูงกว่าค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้